

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobkyně: **I. B.**, bytem K. V., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.1.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 18.11.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 18.11.2014 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí č.j. X ze dne 27.8.2014 se z r u š u j í pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí i lékařskými zprávami se žalobkyně domáhá přezkoumání *rozhodnutí žalované ze dne 18.11.2014 č.j. X*, jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 27.8.2014*, kterým jí byla zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť dle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 19.8.2014 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 20%. V odůvodnění *napadeného rozhodnutí ze dne 18.11.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 22.10.2014 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona a rozhodující příčinou jejího dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI., položce 3b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se

stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v procentním rozmezí 20-40%; lékař ČSSZ zvolil s ohledem na aktuální klinický nález dolní hranici vymezeného rozpětí, tj. 20% a tato míra poklesu ve smyslu § 4 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Žalobkyně v žalobě vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím, popsala obsáhle své zdravotní potíže, pro které by měla být uznána invalidní, a závěrem požadovala nové posouzení zdravotního stavu a po provedeném řízení zrušit napadené rozhodnutí ze dne 18.11.2014 a věc vrátit žalované.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary* vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 19.8.2014* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 22.10.2014 ČSSZ-pracoviště Plzeň* vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 3b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, jež ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 26.1.2015 k důkazu navrhla posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) s tím, že za dosud zjištěného skutkového stavu trvá i nadále na svém rozhodnutí ze dne 18.11.2014 a navrhuje zamítnutí žaloby. Ze zasláního *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.11.2014 bylo dle dodejky žalobkyni doručeno dne 24.11.2014.

Dne 13.4. a 24.6.2015 žalobkyně zaslala soudu další lékařské zprávy s požadavkem na jejich posudkové zhodnocení poté, co soud k žádosti PK MPSV opakovaně prodloužil lhůtu k vypracování posudku.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 24.6.2015 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, jemuž žalobkyně byla přítomna. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí (18.11.2014)* byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%, když datum vzniku invalidity bylo stanoveno neurologickým vyšetřením dne 24.10.2014 (stanovena trvalá platnost vzhledem k charakteru postižení, které je chronické s tendencí k progresi. Komise uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je M. Parkinsoni - stadium s rigiditou (3b), bradypsychií, hypokinesou a posturální nestabilitou i s depresivní

složkou (dle psychologa výrazně zpomalené psychomotorické tempo); oční projevy Parkinsonovy choroby – poruchy koordinace akomodace a konvergence při pohledu do blízka s možnou přechodnou diplopií, poruchy vertikální hybnosti a horizontálních sledovacích pohybů s možnými krátkými zástavami v důsledku bradykinesy a tyto skutečnosti znemožňují jakékoliv delší zrakové soustředění; dále se jedná o chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře potencionovaný základním onemocněním, prokázána artróza kolenních kloubů 1. st., hypothyreosa je na léčbě kompenzovaná, je péči očního proglaukom s otevřeným úhlem, nález na perimetru. Dále komise uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ a námitkovým řízením, protože u žalobkyně se jedná o zdravotní postižení uvedené v kapitole VI, položce 3c) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 60% a vzhledem k tomu, že není schopna využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, takže celková činí 70%.

K žádosti soudu *doplnila PK MPSV posudek dne 12.8.2015* a uvedla, že u žalobkyně se jedná o středně těžkou formu, přítomny všechny klasické projevy v úrovni středně těžké poruchy (pohybová chudost, porucha posturální stability), přidává se dysartrie, mikrografie, stadium III, některé denní aktivity podstatně omezeny; na horní hranici taxace (50-60%) hodnoceno s přihlédnutím i k ostatním postižením (chronický vertebrogenní algický syndrom krční a bederní páteře, gonartroza oboustranně a glaukom). Datum vzniku invalidity komise nakonec stanovila dnem 1.8.2014, neboť dle doložených neurologických nálezů je patrné, že stav žalobkyně velmi rychle progredoval, když v březnu 2014 je hovořeno o počínajícím stadiu nemoci, v červnu 2015 se jedná o pokročilé stádium; je tedy naprosto zřejmé, že již začátkem srpna 2014 byl zdravotní stav stejný jako při vyšetření z října 2014, tzn. stádium s rigiditou, bradykynií, hypokinesou a posturální nestabilitou i s depresivní složkou a odpovídal invaliditě třetího stupně. Lze tedy jednoznačně odvodit, že k 1.8.2014 se jednalo o středně těžkou formu postižení s přítomností všech klasických projevů v úrovni středně těžké poruchy (pohybová chudost, porucha posturální stability), s dysartrií, mikrografií, stadium III, některé denní aktivity byly podstatně omezeny. Závěrem pak bylo uvedeno, že žalobkyně byla v dočasné pracovní neschopnosti, proto komise nestanovuje před tímto datem období, kdy by se jednalo o invaliditu prvního nebo druhého stupně. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění bylo doručeno žalobkyni i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v*

důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (*soudní řád správní*, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen *správní orgán*). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 18.11.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přiznání invalidního důchodu z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 24.6.2015 a jeho doplnění ze dne 12.8.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu třetího stupně s datem vzniku 1.8.2014*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 18.11.2014 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 27.8.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od

1.8.2014 a tedy i k 27.8. a 18.11.2014 odpovídá třetímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činí 70%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně od 1.8.2014, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity třetího stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27.10.2015 č.j. 16Ad 4/2015-90, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o žádosti či o námitkách.

V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně však nepožadovala žádné náklady tohoto řízení.

Poučení : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o této stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 27. října 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně